

Vasárnapi prédikáció/gondolatok/segítség az otthoni személyes – családi Istentisztelethez

2020. március 22. Böjt 4.

Ige: Lukács 18, 28-34. Zsolt 23. Péld 22, 17-29.

Ének: 23. zsoltár

Alapige: Lk 18, 28-34.

Kedves Testvérek!

Sokszor halljuk mostanában azt, hogy nincs új a nap alatt. „*Ami már korábban megtörtént, az újból előfordul*” - írja a Példabeszédek. Mégis 1-1 új helyzet mindenkinek új. Hiába történt meg a régi emberekkel, ha mi élünk át valami új helyzetet, nehézséget, azzal nekünk kell megküzdeni. Pl. hogy régen is voltak járványok. Ez persze nem vigasztal. De az igen, amit pl. Luther Márton írt a témában és mondott. A reformáció korában is sok csapás érte a z embereket. A különböző járványok idején azonban Luther a legjobb fegyvernek az imádságot tekintette. Most először tőle fogunk idézni néhány jó tanácsot, gondolatot, amivel erősít, bátorít. 1. Az első, amit mondott, hogy amikor rajta volt a kétség és kísértés, sokszor vigasztalt őt olyan beszéd, amit jó barátjától hallott. „Mert amikor anno 1535 a wittenbergi egyetemet átköltöztették Jénába a döghalál elől, és én egy bizonyos dolog miatt igen bánatos és szomorú voltam, Pommer doktor így szólt hozzám: „A mi Urunk Istenünk, semmi kétség, ezt gondolja az égben: »Mitévő legyek immár ezzel az emberrel? Annyi sok csodálatos, nagyszerű adománnyal halmoztam el, és ő mégis kételkedik az én kegyelmemben!«” Ezek a szavak csodálatos, nagyszerű vigasztalást adtak nekem, és erősen belegyökereztek a szívembe, mintha egy angyal maga szólt volna hozzám az égből.” Ne kételkedjünk hát mi sem a kegyelemben.

2. Aztán Luther szerint minden ragály okozója az ördög, utalva az ApCselre: Krisztus „meggyógyított mindeneket, akik az ördög hatalma alatt voltak” (ApCsel 10,38). Krisztus segít mindenkinek testi-lelki bajokban, s ahogy az ördög kezében az eszköz a betegség, úgy Isten kezében a gondviselés eszközei ott vannak, hogy az egészséget fenntartsa, étel, ital, alvás, emberi tudás. De mindig az imádsággal együtt. 3. Isten nem haragszik, mert ha igen, rögtön végünk lenne. De bűneinket nem szenvedheti el, ahogy a szülő sem huny szemet gyermeke csínytevése felett, hanem megvesszőzi, megpofozza. Így engedi Ő, hogy az ördög reánk hozzon pestist, háborúságot, drágaságot. De ezt azért engedi, hogy magához intsen, javulásra késztesen. Hogy is írta Ady (ezt nem Luther kérdezi :)), „Ne hagyjon egy perc nyugtot se nekünk, mert akkor végünk.” Ez a ma kérdése: Mehet-e tovább a világ az eddigi úton? Hozzá teszi Luther: Ha Isten nem bünteti, kit szeret, leveszi róla a kezét, az biztos elveszik. 4. S végül, mik a legsúlyosabb betegségek? A fejfájás és a szívbaj. Minden más panaszt felülmúlnak. Mert ezeket a kísértés, hitetlenség, aggodalmaskodás (is) gerjeszti.

Ezek a gondolatok idézik ma fel a reformátor szellemét. S azt gondolom, ma is aktuálisak. Ha nem is a pestis az aktuális járvány, vagy nem megvesszőzik a rossz gyereket, hanem megvonják tőle a wifit, meg a telefont. De vajon észrevesszük-e a jeleket? A figyelmeztetést. Mert persze lehet mondani, hogy ezt a járványt is elkapta az ember a kígyótól (!) vagy 1 denevértől, esetleg kikísérletezték egy laborban, de a hitben járó ember jelet láthat benne. Hogy itt az idő a megtérésre, változtatni a dolgokon, takarékoskodni a földdel, nem csak a mának élni, mintha nem lenne holnap. S nem elfelejteni ma Jézus szavát, amit a tanítványoknak mondott: „Velünk mi lesz, akik követtünk téged?” A válasz benne van a kérdésben: téged követünk. Téged kövessünk. Jézust kövessük továbbra is. Mert ezután maga mellé vette a 12-t és felmentek Jeruzsálembe. Jézus maga mellé vesz, visz, vezet bennünket. Maga mellé veszi a 12-t, hogy nekik jelentse ki a legnagyobb titkot: az Ő halálát és feltámadását. Nagypéntek és húsvét misztériumát. Böjt derekán járva, zűrzavar közepette,

most mégis erre tekintünk. Ő most maga mellé vesz, hogy vele menjünk Jeruzsálembe, a Golgotáig, ahol a cél betöltetik, hogy tanúbizonyságai lehessünk. Mert ez lenne a legfontosabb. Sok intézkedésnek, rendeletnek vagyunk tanúi. Jézus ma maga mellé vesz és elrendeli: légy követő. Nem a magunk ügyért vagyunk itt, az övéért. Nem tudjuk, mi Isten terve, de meg kell őrizni a vele való kapcsolatunkat, bármi is történjen. Ne engedd, hogy a világ ezt is elvegye tőled. Most legyen még több csendesség, amikor nem figyelsz másra, csak Őreá.

Legyen böjt ennek az ideje, Jézussal menni, Őt követni az úton, s még többet imádkozni, mint pl. Luther járvány idején. Ámen